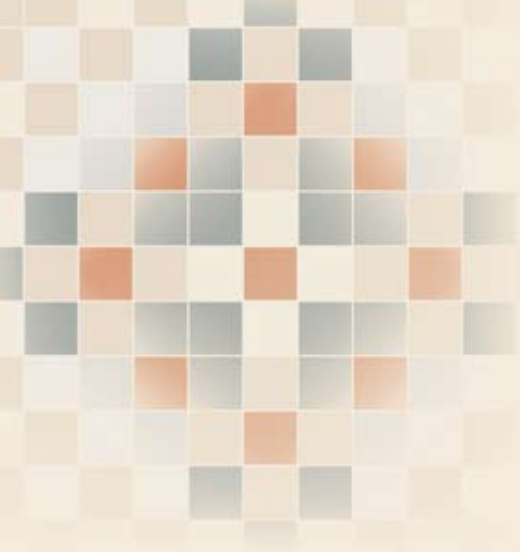

**AMATU MEISTARI
LIMBAŽU RAJONĀ**

Amatnieks agrākos laikos bija amata brālības jeb cunftes loceklis. Mūsdienās par amatniekiem sauc personas, kas strādā amatniecībā un no dabas materiāliem vai pusfabrikātiem paši savām rokām vai ar vienkāršu darba rīku palīdzību veido un taisa dažādus priekšmetus. Daļa amatu jau sen ir izzuduši un nav vairs nepieciešami, jo laika gaitā daudzviet cilvēka roku darbu ir aizvietojušas tehnoloģijas. Taču ir amati, kuri, gadsimtiem ejot, ir saglabājušies un ir pat nepieciešami un interesanti arī mūsdienu cilvēkam.

Ideja par izdevuma tapšanu radās, domājot par amatniecības prasmēm, kuras nereti ir pārmantotas, iegūtas un noslīpētas darba laikā, jo ir tik maz zināms par to, kur un kādi amatnieki ir sastopami – kalēji, skurstenšlauķi, maizes cepēji, audēji un citi. Roku darinājumi, pieaugot iespējām nopirkt rūpnieciski ražotas preces, nereti nespēj konkurēt ar masveida produkciju, tomēr pēdējo gadu laikā pieaug interese par īstām, ar mīlestību darinātām lietām – koka karote, kas grebta, zinot amata noslēpumus – kurš ir īstais koks, kad labāk materiāls sagādājams; smaržīga un īsta lauku rupjmaize, kas cepta ar mīlestību un katrs kukulītis ir cepējas noglaudīts, dodot tam un ēdājiem svētību; dravnieks, kurš pazīst savas bites, gādā par tām visu gadu – runājoties, rūpējoties – un medus bišu kārēs ir dabīgs un vietējiem cilvēkiem piemērots, jo bites to vākušas tepat, ziedošās plāvās.

Cik mēs zinām par amatu noslēpumiem un cik meistari paši ir gatavi ar tiem dalīties? Svarīgi ir nodot meistarstiķus no paaudzes paaudzē, lai amatu tradīcijas zeļ bērnos un mazbērnos. Informatīvajā materiālā ir ziņas par dažādiem meistariem, tajā, protams, nav visi, jo apzināšanas process ir grūts, bet lai šis ir kā pirmais solis amatniecības tradīciju izzināšanā.

*Maziņš biju, gānos gāju,
Mālu nesu kulītē,
Atsasēdu pie akmeņa,
Iztaisīju cilvēciņu.*

Māla podus, šķīvjus un citus priekšmetus cilvēks jau izsenos laikos pratis veidot un lipināt pats savām rokām. Roku darbs pie trauku gatavošanas ir saglabājies līdz mūsdienām, taču tagad to atvieglo podnieka ripa. Pašos pirmsākumos keramikas izstrādājumus katrs cilvēks veidoja mājās kā nu to prata, jo tāda bija dzīves nepieciešamība un tikai ar laiku tas izveidojās kā amatniecības veids. Profesionālus amatniekus, kas gatavo keramikas izstrādājumus, tagad sauc par podniekiem jeb keramiķiem.

■ Arnis Preiss

Vidzemes podnieks. Viņa darbiem raksturīgas lakoniskas formas, atturīgs rotājums. Iespējams vērot trauku tapšanu, aplūkot ekspozīciju un iegādāties traukus, jaukā laikā izmantot ugunscura vietu blakus atklātās uguns ceplim.

"Zelmeņi", Skultes pag., Limbažu raj. (T. 29783447)

■ Ingrida Žagata

Tradicionālās podniecības meistare. Podniecības darbnīcā no māla, akmens masas u.c. keramikas materiāliem tiek veidoti trauki un interesanti interjera priekšmeti. Podniece darbus apdedzina atklātā uguns ceplī. Ekskursija, podniecības darbu demonstrējumi, iespēja darboties pašiem, dalība ceplā atvēršanā, pasūtījumi.

"Ceplī", Skultes pag., Limbažu raj. (T. 29234867)

■ Imants Klīdzējs

Keramiķis piedāvā stāstījumu par podniecības vēsturi, demonstrē darba procesu. Keramikas izstrādājumu pasūtīšana un iegāde.

"Enkuri", Salacgrīvas l.t., Limbažu raj. (T. 28688703)

*Kalējiņ, bāleliņ,
Apkal manu kumeliņu,
Apkal manu kumeliņu
Zeltītiem pakaviem.*

■ **Mārtiņš Dreimanis**

Kalējs, metālkalumu meistars.
Aloja, Limbažu raj.

■ **Jānis Vismanis**

Kalējs, rotkalis. Kal arī varu – viens no 8 varkaljiem Latvijā, Latvijas Amatniecības kameras meistars.
„Mazvilņi”, Salacgrīvas l.t., Limbažu raj.

■ **Kaspars Auza**

Kalējs. Latvijas Amatniecības kameras kalējmeistars, Tautas Dailrades meistars. Pēc pasūtītāja vēlmēm – krogiem, pirtiņām, saloniem, lauku saimniecībām – izgatavo: kamīna piederumus, slēģus, āra lukturus, dārza ratiņus.
*Vidriži, Vidrižu pag., Limbažu raj.
(T. 29462999)
E-pasts: kaspars.auza@inbox.lv
www.kalumi.viss.lv*

■ **Kārlis Zvērs**

Kalējs. Veido dažādus metāla priekšmetus sadzīvei, kapļus, kartupeļu nazišus u.c.
Sporta iela 10-4, Limbaži (T.64021403)

Kalēja amats Latvijā ir viens no senākajiem. Jau no 3.–5. gs. kalēji ar kalšanu, metināšanu, vilēšanu, termisko apstrādi izgatavoja dažādus darba rīkus, ieročus un sadzīves priekšmetus, kā arī rotas lietas un to detaļas. Domājams, ka kalēja amatu latvieši ir aizguvuši no somiem. Kalēja amatu uzskatīja par dievu mākslu – to nekur un nekad nevarēja strādāt jebkurš cilvēks. Ir tautas ticējums: kad kalējs jaunu zirgu pirmo reizi apkal, tad kalējam jādod pusstops šņabja.

*Aud, māmiņa villainīti,
Aud balto, pelēko!
Balto sedzu saulītē,
Pelēko miglīnā.*

Aušana saistās jau ar to laiku, kad indoeiropiešu tautas vēl bija krietni attālinājušās viena no otras. Senie cilvēki pirmos apģērbus veidoja no dzīvnieku ādām un pina no augu šķiedrām, iespējams, ka baltu ciltis veidojušas cietus auduma apmetņus pat no koka šķiedrām, mizām. Tagad audumus pārsvarā lielos kvantumos auž ar mehāniskajām stellēm, taču cilvēki auž arī ar roku darbināmām stellēm, tiesa gan, šo audēju skaits mūsdienās ir krietni mazāks kā sendienās. Interesanti, ka ar aušanu nodarbojušies arī vīrieši, tos sauca par vēveriem, taču tagad šo nodarbi pārsvarā ir pārņēmušas sievietes. Dažiem šī amata meistariem ir pašiem savas stelles mājās, taču lielākoties audēji ir apvienojušies audēju kopās.

■ **Limbažu kultūras nama Tautas lietišķās mākslas studija "Dzilna"**

Studijā pašlaik darbojas 27 dalībnieces, no kurām 16 ir Tautas dailamata meistares. Auž dvieļus, sedziņas, galdautus, salvetes, segas, dubultauduma šatierus, lakatus, šalles, spilvenus, paklājus, darina tautastērpus, auž jostas.

Rīgas iela 9, Limbaži (T.64023440, 28648370)

■ **Ausma Vilciņa**

Amatniece. No dabiskajiem materiāliem – smilgām, niedrēm un liniem – pēc pasūtījuma auž segas, sedziņas, paklājus, suvenirus u.c.

*Lielā iela 3, Staicele, Limbažu raj.
(„Viksnas”, Staiceles l. t.) (T. 64035306)*

■ **Tautas lietišķās mākslas studija "Staicele"**

Arturs Liepiņš, Malda Balode, Eugenija Rudoviča, Ausma Vilciņa, Ļena Vinogradova, Inese Strazdiņa, Velta Kīne, Irēna Graviņa. Atjaunotā namiņā var vērot un piedalīties audēju darbā, kas no dabīgiem materiāliem darina fantastiskus suvenirus un mājsaimniecībā noderīgas lietas. Apskatāmas 9 stelles. Var noklausīties stāstījumu par aušanas procesu.

*Lielā iela 19, Staicele, Limbažu raj.
(T. 26465174, 28629146)*

■ **Anna Bērziņa**

Audēja. *Lidlauka iela 25, Lidlauka iela 10, Aloja (T. 64035306)*

*Adu cimdus, adu zeķes,
Neba adu brālišam;
Brālišam cimdi zeķes
Tautu meitas pūriņā.*

Katram noteikti mājās ir kādas vecāsmātes vai pašu adīti un tamborēti darinājumi. Uzskata, ka adīšana ir viena no senākajām rokdarbu un apģērbu darināšanas tehnikām. Pasaulē adīšanu datē jau ar 3.–5. gs., taču uzskata, ka šī nodarbe varētu būt apgūta vēl p. m. ē.

Latvijā arheoloģiskajos izrakumos atrastie adījumi tiek datēti ar 14.–15. gs., un tie ir augstā attīstības līmenī. 12. gs. veidotos adījumus Eiropā valkāja vīrieši un līdz pat 16. gs. adīja arī tikai vīrieši.

Tamborēšanas pamati meklējami Senajā Ēģiptē. Taču pirmie nopietnākie tamborējumi bija mežģīnes un 16., 17. gs. šī māksla pilnveidojās un attīstījās, 19. gs. sarežģītās tehnikas spēja izpildīt vairs tikai profesionālas rokdarbnieces.

Latvijā tamborēšana ir pazīstama jau kopš 17., 18. gs. Tika aptamborētas gan aubju maliņas, gan kreklu apkakles un aproces u.c.

Adīšana un tamborēšana nav zaudējusi savu nozīmi ne daiļamatniecībā, nedz arī tautas daiļradē arī šodien.

Latvijā adīšanu un citus rokdarbu veidu māca skolās, tāpēc gandrīz katrs ir kaut reizi mūžā sev ko noadījis. Tiesa, ne jau katrs uzreiz ir šī amata meistars, tādi ir tikai neliela daļa rokdarbnieku.

■ **Valentina Krieviņa**

Ada un tamborē.

Limbaži

■ **Millija Enne**

Rokdarbniece.

Umurgas pag. (T.25974007)

■ **Aina Pūpola**

Ada bērnu drēbītes.

Limbaži (T. 64070569)

■ **Ausma Virse**

Ada pirkastianus cimdus, zeķes, dūraiņus, cepures mežģīņu rakstā.
Staicele (T. 29482425)

■ **Ļena Vinogradova**

Ada zeķes cimdus.

Staicele

■ **Valda Kārklīņa**

Ada tautiskās zeķes.

*Vecsalacas 6-13, Salacgrīva.
(T. 26328164, 29224708)*

*Šuj, māmiņa, man krekliņu,
Šuj raženi rakstīdama.
Vedīs mani caur ciemiņu
Pašā ciema galiņā;
Ciemiņā daudz meitiņu,
Nāks rakstiņu raudzīties.*

Jau no visnenākajiem laikiem cilvēks ir mēģinājis darināt sev apģērbu un padarīt to greznāku ar dažādiem rotājumiem, izšuvumiem. Tekstilizstrādājumu izšuvumu vēsture iestiepjas jau 3. gs. Ķīnā, bet Eiropu izšūšana sasniedza tikai 9.–16.gs. Izšūšanu agrākos laikos uzskatīja par brīvā laika kavēkli, arī mūsdienās daudzi izšuj tikai savam priekam. Tomēr ir arī šī aroda meistari, kas savus rokdarbus veido skaistus un acīm ļoti tīkamus.

■ Zinaida Kupce

Izšuj rakstus uz maišiniem un kartiņām.
Staicele

■ Ināra Kuksenkova

Izšuj rišeljē.
Aloja. (T. 26212691)

■ Inese Vikmane

Tērpu māksliniece. Latvijas Amatniecības kameras topošā meistare. Tērpu mākslinieciskais noformējums, dizains, tēla veidošana, kristību tērpi, svētku tērpi, kāzu kleitas, izšūšanas darbi ar pērlēm, fliteriem, dzijām (roku darbs), individuālais darbs. Veic individuālus pasūtījumus.
*"Zeltiņi", Brīvzemnieku pagasts, Puikule.
(T. 29340447)*

Cilvēkiem jau izsenis grozu un mēbeļu
pišanas māksla nav bijusi sveša.
Šo izstrādājumu darināšanas veidu
amatnieki piepratuši jau p. m. ē. Grozi
u.c. pīti sadzīves priekšmeti arī tagad ir
neatņemama sadzīves sastāvdaļa, jo tie
ir gan dekoratīvi, gan praktiski lietojami.
Grozū pišana nav viegls darbs un prasa lielu
pacietību, tāpēc arī šo darbu pieprot tikai
nedaudzī amatnieki.

■ Laila Ārgale

Zediņu žogu pinēja.

"Bruņķīši", Limbažu pag.

Limbažu raj. (T. 29379572)

■ Jānis Legzdīņš

Pin drāšu grozus.

Limbaži. (T. 29835265)

■ Andrejs Vītols

Taisa skaidu groziņus, cipiņas un kastītes.

Limbaži. (T. 28604269)

■ Gaida Židova, Imants Židovs

Klūdziņu pinēji.

Limbaži, (T. 64022742)

■ J. Laicāne

Pinēja.

Staicele (T. 25920805)

***Manu mīļu brālīti,
Ko es tev lūgšu:
Skriemeli, ērkuli,
Ābeles koka.***

■ **Edgars Ozols**

Veido dārza mēbeles un nelielas mājiņas no apaļkokiem.

*"Dārznieki", Limbažu pag.,
Limbažu raj. (T. 26309958)*

■ **Eduards Krišjānis**

Greb karotes.

*Ezergaiļi, p/n Lēdurga, Lēdurgas
pag., Limbažu raj. (T. 64064445)*

■ **Žanis Mežols**

Taisa koka beņķišus, soliņus.

*Krasta iela 34, Salcagrīva,
Limbažu raj. (T. 64041858)*

■ **Jānis Viļumsons**

Taisa bišu mājiņas, soliņus,
remontē un atjauno koka stelles.
Aloja, Limbažu raj. (T. 64031512)

Kokapstrādē un vienkāršāko ēku būvē ikviens latvietis ir bijis meistars. Viņi bez amatnieku palīdzības darināja ne tikai sadzīves priekšmetus, bet arī cēla savas mājas. 19.gs. vidū liela daļa māju ļaudis strādāja ļoti daudzus koka darbus un tikai vēlāk sākās sīkāka darbu dalīšana. Senās kokamatniecības tradīcijas Limbažu rajonā piekopj nedaudzai cilvēki.

■ **Jānis Remesis**

Guļbūvju māju meistars.

*„Mucenieki”, Limbažu pag.,
Limbažu raj. (T. 29250431)*

■ **Indulis Irmejs**

Meistars, kas ražo dažādus koka izstrādājumus, veido apmeklētāju centru un piedāvā darbošanos ar koka virpu (var strādāt pat bērni), ēveli u.c. galdniecības instrumentiem.

*„Kalte”, Ainažu l.t., Limbažu raj.
(T. 29491871)*

■ **Andris Božs**

Koka mēbeļu restaurators un ādas mākslinieciskās apstrādes meistars.

*Z/s “Katrīņas”, Viļķene, Limbažu rajons,
(T. 29116157), europeanantique.com,
rustuzi@apollo.lv*

■ **Gundars Āboltiņš,
dizaina studija „Tacis”**

Mēbeļu izgatavošana no lamināta un finiera, lietišķās mākslas priekšmeti, koka priekšmetu un mēbeļu restaurācija.

*SIA “Salis”, Rīgas iela 7, Salcagrīva
(T. 64024011, 29226611)
e-pasts: tacis@inbox.lv*

■ **K. Lūsis**

Greb koka figūriņas.

Iespējams apskatīt izstādi.

*„Skāpas”, Braslavas pag.,
Limbažu raj. (T. 28688703)*

■ **Antons Skuja**

Greb karotes

Staicele (T. 64035373)

*Kas man kait nedzīvot
Rungu kunga muižinā,
Man uzšuva Rungas kungs
Teļā ādas kažociņu.*

18. un 19. gadsimta Limbaži tika dēvēti par Vidzemes ādmiņu centru. Ādu pārdošana gadatirgos bija ādmiņu rokās un tie bija vieni no visturīgākajiem amatniekiem pilsētā. Šodien ādmiņu profesija Limbažos un Limbažu rajonā, šķiet, vairs nav aktuāla, taču cilvēki darina lietas no jau apstrādātām ādām.

■ **Dūda Jēkabsone**
Izstrādājumus no ādas.
Aloja, Limbažu raj. (T. 26324602)

■ **Daiga Fridrihsone**
Ādas amatniecības meistare.
Limbaži (T. 26353198)

*Visa laba Jāņa zāle,
Ko rauj Jāņa vakarā:
Vībotnīte, papardīte,
Sarkanais āboliņš.*

Floristikai Latvijā ir sena vēsture, jo ziedu kults vienmēr ir ieņēmis svarīgu vietu latviešu tautas kultūrā un folklorā caur Ligo dienu. Šī diena bija ziedu svētki, kad tika izpušķotas sētas, mājas, lopi, pīti vainagi un taisīti ziedu pušķi. Arī mūsdienās šīs tradīcijas esam saglabājuši, taču ir izveidojusies arī atsevišķa nozare – floristika. Šī aroda pratēji ir floristi, kas mūs arī ikdienā spēj pārsteigt ar ziedu kompozīcijām.

■ **Inta Šneidere**
Floriste.
Aloja, Limbažu raj. (T. 26221526)

■ **Antra un Vēsma Ozolas**
Floristes.
Aloja, Limbažu raj. (T. 64023926)

■ **Velga Auziņa**
Ziedi, stādi, sēklas, floristikas izstrādājumi: apsveikuma pušķi, ziedu dekorī, ligavas pušķi, sēru strausi un vainagi.
*Ziedu veikals, IJ „Īriss”,
Rīgas iela 5, Salacgrīva,
Limbažu raj. (T. 64041720)*

■ Andrejs Kārklīš

Dravnieks.

Viļķene, Limbažu raj.

(T. 64023362, 26363005)

■ Vilma Ambroze

Dravniece.

Jaunā iela 28 - 16, Limbaži

(T. 64022985, 29947146)

■ Gundars Berdašs

Dravnieks.

Z/s "Jaunkadegi", Pāles pag.,

Limbažu raj.

(T. 64032083)

■ Almants Stelčs

Dravnieks.

Z/s "Jaunminkiņi", Staicele,

Limbažu raj.

(T. 64035227, 29170349)

almants.bites@inbox.lv

www.medusbite.lv

■ Andris Reide

Dravnieks.

„Birznieki”, Viļķenes pag.,

Limbažu raj.

(T. 64030916, 2652502)

■ Grāvītis Jānis

Dravnieks.

“Zīles”, Staiceles l.t.,

Limbažu raj. (T. 29339429)

*Kas spīdēja, kas vizēja
Caur ozola lapiņām?
Dravinieka dēlīņam
Vaska cimdi rocinā.*

Mūsu senčiem biškopība ir bijusi svarīga dzīves sastāvdaļa, jo medus bija vienīgā saldielviela, bet no bišu vaska taisīja sveces. Par draviniecības vēsturi liecina arheoloģiskie izrakumi, dainas, senas gravīras. Notikusi arī tirdzniecība ar bišu produktiem. Draviniecības ceļš no sendienām līdz tādai biškopībai kādu mēs to zinām šodien ir bijis garš. Senāk medu ieguva no bitēm, kas mita mežos koka dobumos, ar laiku veidoja speciālus koka celmus, kuros bites varēja tuvāk pie mājām dzīvot un tikai 19. gs. tika izgudroti pirmie mākslīgi veidotie stropi. Dravnieki, kas mūsdienās nodarbojas ar biškopību, to dara vairāk pašu priekam un nedaudz arī tirdzniecībai.

*Jānīšam(i) brālīšam(i)
Ar aizdusu dvēselīte,
Grāvu grāvus izstaigāja,
Tādu zāļu nedabūja.
Nu atrada ganīdams
Baltas liepas žuburā;
Tās derēja, tās līdzēja,
Tās Jānīti izārstēja.*

■ Jānis Ulmis

Sabiedrībā arvien vairāk aktualizējoties diskusijām par veselīgu dzīvesveidu, izveidota Veselības augu brīvības funkcionālā ekspozīcija, kur interesenti var tuvāk iepazīt dabas “zaļo aptieku” (vairāk nekā 300 augu dažādību). Gadu tūkstoši apliecinājuši, ka cilvēka veselībai vispiemērotākā ir tieši augu valsts izcelsmes pārtika. Mūsdienu apstākļos, kad esam ES standartizētās, veselībai kaitīgo pārtikas produktu un mākslīgi sintezēto medikamentu ielenkumā, īpaši nozīmīga ir pievēršanās ekoloģiski tīru un dabīgu produktu ražošanai. Apmeklējot plašo ekspozīciju, jebkurš veselīga dzīvesveida piekritējs var tuvāk piekļūt FITOTERAPIJAS noslēpumiem: pats iemācīties sasiet visplašākā spektra zaru—zāļu—ziedu pirtslotiņas, izgatavot aromātiskos miega spilventiņus, “pirts gariņus”, “drogu vannas”, dziednieciskās tējas vai augu pulverizētos uztura bagātinātājus. Dāsnā Latvijas daba mums ir devusi visfantastiskāko augu daudzveidību. Visu nepieciešamo, lai cilvēks saglabātu pašu svarīgāko, kas viņam pieder – veselību. Un izrādās – tas ir mūsu pašu rokās.

Tūristus pieņem ar iepriekšēju pieteikumu.

Z/s „Sautlāči”, Vidrižu pagasts Limbažu raj.

(T. 29479172)

janis.ulmis@elimbazi.lv

■ Inta Brikmane

Pirts slotiņas, zāļu tējas.

“Ezermalas”, Skultes pag., Limbažu raj.

(T. 26423054)

*Kūlējiņi, malejiņi
Maizi mina kājiņām;
Cepējiņa goda sieva
Satin kļavu lapīnās.*

Latvijā maize vienmēr ir bijusi svēta un pret maizīti vienmēr izturējās ar lielu cieņu un bijību, jo tās tapšanā ieguldīts milzu darbs. Maize ar laiku kļuva arvien populārāks pārtikas produkts un ēdāju skaitam pieaugot, pieauga arī cepēju skaits.

13. gs. Latvijā tika dibinātas arī maiznieku amata cunftes. Arī Limbažos šis ir viens no senākajiem amatiem un senās tradīcijas tiek arvien turpinātas. Ar laiku tautā izplatījās tradīcijas, kuras vēlāk kļuva par tādiem kā nerakstītiem likumiem, kas katram jācenšas ievērot. Vēl šodien cilvēki neliek maizīti citādi, kā vien uz tās pamatnes un tic, ka, šādi darot mājā saglabāsies svētība.

■ **N. Bomis, maiznīca „Lielezers”,
Lāsma Bome, Dzintars Kalniņš**
„Stekļi”, Limbaži (T. 64023391, 29488838)

■ **Maija Dortāne**
Cep maizi.
Kalnākrogs, Skultes pag., Limbažu raj.
(T. 64032277)

■ **Laima Bernarde**
Pieder koka māzeru kolekcija.
Brīvajā laikā cep maizīti un stāsta par
maizes cepšanas procesu.
“Kurpnieki”, Lēdurgas pag., Limbažu raj.,
(T. 29372867)

■ **Aina Līdemane**
Konditore, cep tortes.
Staicele, Limbažu raj. (T. 64035497)

■ Pirmais nēģu tacis Salacgrīvā

Nēģi daudziem ir īpaša delikatese, taču nēģu zveja pasaulē ir maz izplatīta. Tikai Salacgrīvā mūsdienās īstai nēģu zvejai joprojām lieto murdu taci – unikālu zvejas paņēmieni ar daudzu gadsimtu vēsturi. Pirmais Salacas nēģu tacis ir īpašas konstrukcijas laipa, kas šķērso upi vistuvāk tās ietekai jūrā – apm. 800 m. No tača upes straumē iegremdē nēģu murdus un notiek zveja. Katru gadu pirms sezonas sākuma zvejnieki taci ierīko no jauna. Tača zvejai vienlaikus lieto līdz 70 murdus – gan mazos, gan lielos. Ar taci nēģus zvejo 6 mēnešus gadā – no augusta līdz februārim. Atbrauciet un iepazīstiet šo seno zvejas paņēmieni un nēģu zvejas tača vēsturi! Ja gribēsiet, varēsiet paši izstaigāt zvejas laipu pār upi, izcilāt murdus, piedalīties zvejā un nogaršot tikko ķertu un svaigi ceptu Salacas nēģi!

Lūdzam saskaņot plānoto apmeklējumu ar tača saimnieku, nēģu zvejnieku A. Rozenšteinu (tālr. 29 268 299, saruna latviešu vai krievu valodā).

Skursteņslauķis, skursteņslaucis, skursteņslaucītājs, skursteņskrāpis – tā tautā sauc amatnieku, kas tīra skursteņus no sodrējiem un pārbauda kurināmo ietaišu ugunsdrošību.

Uzskata, ka skursteņslauķis nes laimi, tāpēc, ja garām iet skursteņslaucītājs, tad jāpieķeras pie kādas apģērba pogas vai arī, viņam neredzot, jānolauž no viņa slotas viens zariņš, jo tad būs laime un nauda.

■ Guntars Liecis

Uzstāda nerūsējošā tērauda un keramiskos dūmvadus.
Skursteņslauķis
(T. 64024240, 29384603),
e-pasts: guntdz@inbox.lv

■ Juris Batānovs

Skursteņslauķis.
Limbaži (T. 28701995)

■ Džons Brauns

Vindaris. Mājas vīna prezentācijas – vīns no ogām, augļiem, bērzu sulas, ozollapām, dārzeņiem, graudiem, un ziediem. Saimnieks rāda un stāsta par vīna raudzēšanu.

"Jokas", Limbažu pag., Limbažu raj.

(T. 29132456, 64070801)

www.jokas.com

jokas@sent.com

*Dzīvoš' ilgi, ne tik ilgi,
Saules mūžu nedzīvošu;
Ļdentiņis, akmentiņis,
Tie dzīvos saules mūžu.*

Akmeņkaļu darbs ir bijis jau kopš seniem laikiem, kad tika veidotas dažādas sadzīvei nepieciešamas lietas, kā, piemēram, akmens darba rīki, tika kalti arī rokas dzirnavu akmeņi. Mūsdienās akmeņkaļu darbs saistās vairs tikai ar pieminekļu un citu dekoratīvu akmens elementu veidošanu.

■ I.K. Olkrasti

Melnā granīta akmeņu plāksnes, apmales, pieminekļu izgatavošana. *Noliktavu iela 2, Limbaži (T. 64022110, 26431099) ziizee@inbox.lv*

■ Jānis Stefanovičs

Akmens apstrāde, piemiņas akmeņi, apmales no granīta un dabīgā laukakmens. *„Ķulmi”, Kaijciems, Limbažu pag., Limbažu raj. (T. 26528909)*

■ A. un M. Andrusu etnogrāfisko priekšmetu kolekcija

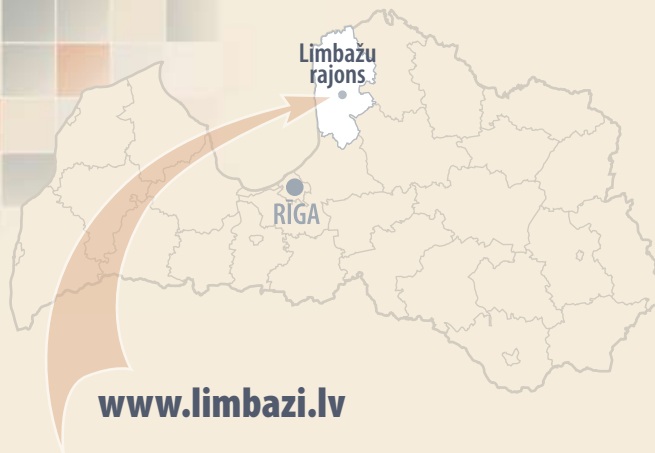
Ekspozīcija izvietota bijušajā magazīnas ēkā blakus E. Melngaiļa memoriālajai mājai. *„Melngaiļi”, Vidrižu pag., Limbažu raj. (T. 29320222)*

■ Sarmīte Reizniece

Rotas no briežu un govju ragiem, tamborēti eņģeļi. *Zāles 9a-12, Limbaži (T. 29910392)*

Limbažu TIC

Burtnieku iela 5, Limbaži
Tāl. +371 64070608, +371 28359057
e-pasts: limbtic@apollo.lv

Salacgrīvas TIC

Rīgas iela 10 a, Salcgrīva
Tāl. +371 64041254,
e-pasts: saltic@latnet.lv

Ainažu TIC

Valdemāra iela 50 a, Ainaži
Tāl. +371 6404324
e-pasts: ainazutic@inbox.lv

Staiķeles TIC

Lielā iela 13, Staiķele
Tāl. +371 64023035
e-pasts: turisti@staiķele.lv

Izmantotā literatūra:
Latviešu tautas dziesmas un ticējumi; www.liis.lv

Materiālu sagatavoja: Ilze Millere, Gita Svilāne
Informāciju apkopoja: Saulcerīte Stepīņa
Literārais korektors: Ingrida Zēģele
Foto: meistarū un Limbažu TIC arhīva foto
Dizains: Anda Nordena (Dizaina studija "Autos")

Hipotēku banka

Izdošanu finansē
VAS "Latvijas Hipotēku un zemes banka"
Limbažu rajona padomes projektu konkursa
"Pilnveidojot sevi, dot citiem" ietvaros